

NỤ CƯỜI NHÂN BẢN HIỀN HÒA...

LƯU ANH TUẤN - Nov 26, 2012

Dư Âm Mừng Sinh Nhật GS Nguyễn Thanh Liêm 11-11-2012

Mới đó mà một tuần đã trôi qua, dư âm của ngày 11-11-2012, tại Đài Truyền Hình VHN-TV thật là vui, vẫn còn trong tôi. Hôm ấy, niềm vui tươi hiện rõ trên khuôn mặt mỗi người tham dự, vui tình thầy trò, vui tình thân hữu, vui tình đồng nghiệp, một hội ngộ để mừng sinh nhật thượng thọ Giáo Sư Nguyễn Thanh Liêm, tròn 80 tuổi. Niềm vui cảm nhận từ khi bước chân vào cửa, hân hoan và náo nhiệt với những cái bắt tay thân tình, nụ cười, lời chúc tụng, niềm vui chạy dài ra tới hậu trường sân khấu, và dư âm của buổi tiệc hôm ấy đã gọi cho tôi sáng nay ngủ dậy, muốn viết đôi dòng..., chỉ muốn viết về không khí của buổi tiệc sinh nhật hôm ấy và viết một chút về “Thầy Liêm”.

Mỗi khi nhắc đến hoặc là tiếp chuyện với GS Nguyễn Thanh Liêm, anh chị em trong Câu Lạc Bộ Tình Nghệ Sĩ thường gọi GS Nguyễn Thanh Liêm bằng “Thầy”. Tôi không biết người khác cảm nhận thế nào, riêng tôi đang sống ở hải ngoại được gọi “thầy, cô” bằng tiếng Việt Nam, với ai đó, thì tôi cảm thấy rất thân yêu và tình tự quê hương. Tình tự quê hương, tình tự dân tộc có lẽ đã góp phần kết hợp anh chị em CLB TNS lại với nhau, với sự cố vấn dìu dắt của những vị trưởng thượng, trong đó có Thầy Liêm, một vị cố vấn của CLB TNS. Nhân dịp Thầy Liêm tròn 80 tuổi, CLB TNS đã phối hợp với thân hữu của Thầy, đã tổ chức một buổi mừng sinh nhật trang trọng dành cho Thầy Liêm, như một lời cảm ơn Thầy đã sát cánh với CLB TNS, và cũng để vinh danh Thầy Liêm với hơn 50 năm tận tụy với nền giáo dục Việt Nam cho nhiều thế hệ trải dài từ trong nước ra đến hải ngoại.

Vừa bước vào cửa, tôi đã thấy Thầy Liêm đã đứng đó, tôi bắt tay và nói lời “chào Thầy Liêm”, Thầy Liêm mở nụ cười với tôi, thế là tôi quên đi cái mệt sáng dậy sớm lái xe hơn trăm cây số để tới chung vui với Thầy. Mới 8 giờ sáng, anh chị em trong ban tổ chức đã có mặt tại hội trường đài truyền hình VHN-TV, mỗi người một tay, người thì lo treo cái banner trang hoàng sân khấu, người thì cắt trái cây sắp xếp cho thật đẹp mắt, hai ba người thì khiêng bàn, kêu gọi nhau ơi ới, không khí thật nhộn nhịp. Phần văn nghệ, có nhiều tiết mục đặc sắc do thân hữu và CLB TNS đảm trách. Anh chị em nghệ sĩ đã tập dợt chu đáo để có một chương trình đặc sắc tặng Thầy, hầu mong mang lại cho Thầy Liêm những nụ cười “bát thập đắc hi hi”. Ông bà giám đốc đài truyền hình VHN-TV đã ưu ái cho mượn hội trường và phát hình trực tiếp sinh hoạt mừng sinh nhật Thầy trên TV, làm tăng phần trang trọng của buổi tiệc.

Suốt buổi tiệc, tôi cứ bị dán mắt nhìn Thầy, có những lúc tôi mãi nhìn Thầy mà quên đi phận sự của tôi cho ngày hôm ấy. Suốt buổi tiệc, Thầy Liêm đứng và đi nhiều hơn là ngồi. Mọi việc đã có ban tổ chức chuẩn bị, đã dành một bàn trịnh trọng cho Thầy ngồi cùng với những vị nhân sĩ, thế mà Thầy có chịu ngồi lâu đâu! Tôi thấy hầu như Thầy Liêm đi, đứng từ trước giờ khai mạc cho đến lúc tiệc tàn. Thầy Liêm hết đứng ở cửa chào đón, thì lại đi len lỏi giữa những bàn tiệc để ân cần bắt tay, thăm hỏi thân hữu. Trên sân khấu, Thầy Liêm đứng chung với những học trò cũ, những đồng nghiệp, Thầy gọi tên cảm ơn từng người một, ngỏ lời cảm ơn cho những ân tình và những lời chúc tụng mà thân hữu đã dành cho Thầy. Thân hữu hôm ấy đều cười khi nghe một câu trong phần ngỏ lời cảm ơn, bên cạnh phu nhân Nguyễn Thị Phương, Thầy Liêm nói là: “Hôm nay chúng tôi đã đi chào bàn, mệt nhưng rất là vui và sung sướng lắm!” Thầy Liêm vừa nói vừa mỉm cười, nụ cười nho nhỏ mà tôi thường thấy trên khuôn mặt Thầy, nụ cười hài hòa, ân cần và thân thiện của Thầy dành cho mọi người. Tôi gọi nụ cười của Thầy là nụ cười “nhân bản” hiền hòa.

Tôi gọi nụ cười của Thầy Liêm là nụ cười “nhân bản” là vì tôi có dịp nghe những diễn văn của Thầy nói về đề tài giáo dục, Thầy Liêm hay nhắc đến hai chữ “nhân bản”. Có một đoạn diễn văn của Thầy tôi được nghe và ghi nhận: “...văn hoá và giáo dục có mối liên hệ, nền văn hóa tốt đẹp thì nó sẽ nảy sinh một nền giáo dục tốt đẹp, cái hậu quả hay là kết quả tốt đẹp của nền giáo dục sẽ ảnh hưởng đến nền văn hoá,..ba triết lý quan trọng trong nền giáo dục là nhân bản, dân tộc, và khai phóng (khoa học). Qua ba triết lý đó cho biết là chúng ta phải tôn trọng nhân phẩm con người, một con người không phải là con vật,... mà là một nhân vị...” Diễn giải của Thầy Liêm làm tôi nhớ lại kỷ niệm cấp sách đến trường ở Việt Nam, tôi thường thấy trong lớp học có câu “Tiên Học Lễ, Hậu Học Văn”, cho tôi nhớ lại những nụ cười hiền hòa của thầy cô dạy tôi môn Đức Dục ở tiểu học, môn Công Dân ở trung học.

Trải qua gần 40 năm Thầy Liêm sống trên xứ người, Thầy Liêm cũng trải qua những thăng trầm trong cuộc đời, thế mà Thầy Liêm vẫn mang một trọng trách của một nhà giáo dục, một trách nhiệm mà hôm nay không ai giao phó cho Thầy. Chỉ vì trong người Thầy Liêm có nhân bản, có tình tự dân tộc, có tình ái quốc, cho nên cái trách nhiệm tự nó nảy sinh trong người Thầy Liêm. Thầy ưu tư đến đất nước Việt Nam, những bài diễn văn, sinh hoạt cộng đồng đều hướng về quê hương Việt Nam. Thầy đã già, cái tuổi mà sáng khoẻ chiều bệnh, thế mà Thầy vẫn hăng say tham gia sinh hoạt trong nhiều đoàn thể, như mấy tháng qua, Hội Lê Văn Duyệt do Thầy thành lập đang chuẩn tổ chức ngày “Tôn Sư Trọng Đạo”. Tôi nghĩ có những lúc Thầy Liêm cũng mệt mỏi, nhưng Thầy vẫn dấn thân cho quê hương Việt Nam, cho thế hệ tiếp nối.

Buổi chiều, tiệc sinh nhật của Thầy Liêm bé mọn, hội trường đã được dọn dẹp để trả lại cho Đài Truyền Hình VHN-TV, anh chị em trong ban tổ chức nán lại vui đùa hàn huyên trước khi ra về. Từ nơi xa, tôi thấy có một người đang bước đi, chợt cúi xuống nhặt những thứ gọi là “rác” còn sót lại trên nền nhà, trong khi mọi người khác, kể cả tôi vô tư vui đùa. Người ấy từng là thầy giáo, từng là hiệu trưởng, từng là Thứ Trưởng Bộ Giáo Dục và Thanh Niên của VNCH, người ấy chính là Giáo Sư Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Liêm, người ấy là Thầy Liêm.

Tuy chưa bao giờ Thầy Liêm đứng trên bục gỗ, dạy tôi bằng bụi phấn, nhưng Thầy đã và đang dạy tôi qua cử chỉ, qua việc làm của Thầy, để tôi được biết thế nào là nhân-đức-tài, để tôi sống cho ra người. Chắc Thầy Liêm không biết, chính trong ngày mừng sinh nhật của Thầy, tôi đã học được nhiều điều từ Thầy.

Cũng lộ trình hơn trăm cây số, sáng lái xe đi chiều lái xe về, cảnh vật hai bên đường cũng vậy, chỉ khác là tôi mang theo dư âm của buổi tiệc mừng sinh nhật Thầy Liêm dài theo trên con đường về nhà, hình ảnh của sự trang trọng mà ban tổ chức dành cho Thầy thì đổi lại bằng hình ảnh sự trân trọng Thầy dành cho mọi người. Hình ảnh người Thầy với nụ người “nhân bản” hiền hoà, hình ảnh người thầy cúi xuống nhặt rác, sẽ là dư âm của ngày sinh nhật Thầy Liêm 80 tuổi...sẽ còn mãi trong tôi. Tôi lấy làm hân hạnh được tham dự, được chung vui ngày sinh nhật của một nhà giáo dục khả kính: GS Nguyễn Thanh Liêm,...hay tôi còn gọi là "Thầy Liêm".

Lưu Anh Tuấn - Anthony
San Diego – 18-11-2012

*GS Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Liêm và phu nhân Nguyễn Thị Phương
đang cắt bánh sinh nhật - Photo by NAG Huệ Vương.*

*GS TS Nguyễn Thanh Liêm, Ô Bùi Văn Truyền, NV Trần Việt Hải, Anthony Lưu Anh Tuấn –
Photo by HS Lê Thúy Vinh.*

* * *